

ÎNCHEIERE

06 aprilie 2016

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători – Sveatoslav Moldovan, Oleg Sternioală

Examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către SRL „Cris”,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Cris”, SRL „Pishemash,, (SRL „Pompe-Com”) și Mihail Gherștoga împotriva lui Mihail Vlas, SA „Moldovahidromaș”, Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Primăria municipiului Chișinău, privind anularea actelor juridice, înlăturarea obstacolelor care împiedică accesul și instituirea servituții,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de SRL „Cris”, SRL „Pompe-Com” și Mihail Gherștoga,

a c o n s t a t a t :

La 13 septembrie 2012, Gherștoga Mihail, SRL „Cris” și SRL „Pishemash” s-au adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva lui Vlas Mihail, SA „Moldovahidromaș”, Consiliul municipal Chișinău, intervenient accesoriu Primăria municipiului Chișinău, solicitînd anularea ordinului din 19.07.2010, emis de organul executiv al SA „Moldovahidromaș”, în persoana lui Vlas Mihail, în temeiul hotărîrii Consiliului SA „Moldovahidromaș” din 05.07.2010 cu privire la accesul autovehiculelor prin porțile SA „Moldovahidromaș”, în partea referitoare la SRL „Cris”, SRL „Comecoteh”, SRL „Pompe-Com”, SA „Pinta”, anularea hotărîrii Consiliului SA „Moldovahidromaș” din 05.07.2010 cu privire la accesul autovehiculelor prin porțile SA „Moldovahidromaș” în partea referitoare la SRL „Cris”, SRL „Comecoteh”, SRL „Pompe-Com”, SA „Pinta”.

În motivarea acțiunii reclamanții au invocat că, Gherștoga Mihail este acționar și membru al Consiliului SA „Moldovahidromaș”, fapt care îl obligă să fie preocupat de respectarea legislației la SA „Moldovahidromaș”. La 04.09.2003, prin semnarea a două contracte de vânzare-cumpărare, înregistrate la OCT Chișinău la

05.11.2003, SA „Moldovahidromaș” a vândut, iar SRL „Cris” a cumpărat blocurile de producere lit. „E” și lit. „J”, situate pe str. M. Manole, nr.7, mun. Chișinău.

La 09.04.2004, prin două contracte de vânzare-cumpărare, SRL „Cris” a vândut către SRL „Comecoteh” 417 m.p. din blocul de producere lit. „E” și 1200 m.p. din blocul de producere lit. „J”. Astfel, SRL „Cris” deține cu drept de proprietate restul suprafețelor din blocurile de producere lit. „E” și lit. „J” situate pe str. M. Manole, nr.7, mun. Chișinău.

Totodată, SRL „Cris” deține cu drept de proprietate terenul aferent imobilelor enunțate, în baza contractului de vânzare - cumpărare, încheiat cu Primăria mun. Chișinău la 19.01.2007. Blocurile de producere enunțate și terenul aferent fac parte din perimetrul terenului aferent construcțiilor imobiliare ale S.A. „Moldovahidromaș”.

A mai invocat reclamantul că, din anul 2003, de la procurarea imobilelor în litigiu de către SRL „Cris”, SA „Moldovahidromaș” nu a avut careva obiecții față de SRL „Cris”, care, în scop de a avea acces la proprietățile sale, utiliza terenul SA „Moldovahidromaș”, deținut cu efecte de folosință, municipalitatea Chișinău, fiind proprietarul de iure a terenului.

Au mai indicat că, prin hotărârea judecătorei Economice de Circumscripție din 14.11.2007, a fost respinsă cererea SRL „Cris” privind instituirea servituții terenului ce îi revine SRL „Comecoteh” pentru a obține un acces către strada M. Manole, alternativ accesului la str. M.Manole, îngrădit de SA „Moldovahidromaș”. Ulterior, în anul 2008, SA „Moldovahidromaș” a blocat accesul SRL „Cris” către proprietățile imobiliare ale acestuia din str.M.Manole, nr.7, mun.Chișinău , spre drumul public din aceeași stradă, profitînd de monopolul pe care îl are SA „Moldovahidromaș” asupra porții centrale respective.

Prin cererea de modificare a pretențiilor, reclamantii au solicitat anularea ordinului din 19.07.2010 emis de organul executiv al SA „Moldovahidromaș” în persoana lui Vlas Mihail și hotărârea Consiliului S.A „Moldovahidromaș” din 05.07.2010 cu privire la accesul autovehiculelor prin porțile SA „Moldovahidromaș”, în partea referitoare la SRL „Cris” și SRL „Pishchemash” (SRL „Pompe Com”); anularea ordinului organului executiv al SA „Moldovahidromaș” din 11.10.2010 și hotărârea Consiliului SA „Moldovahidromaș” din 11.10.2010 cu privire la interzicerea accesului SRL „Cris” și SRL „Pishchewan” între proprietățile imobiliare ale SRL „Cris” din str. M. Manole, nr.7, mun. Chișinău și drumul public din str. M. Manole, mun. Chișinău; să fie instituită servitutea terenului necesar accesului liber prin poarta centrală a SA „Moldovahidromaș” între proprietățile imobiliare ale SRL „Cris” din str. M. Manole, nr.7, mun.Chișinău și drumul public din str. M. Manole, mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătorei sectorului Ciocana, municipiul Chișinău din 23 iunie 2014 acțiunea a fost respinsă integral ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2015 a fost respins apelul depus de Gherștoga Mihail, SRL „Cris” și SRL „Pishemash”. A fost menținută fără modificări hotărârea Judecătoriei sectorului Ciocana, municipiul Chișinău, din 23 iunie 2014.

La 05 februarie 2016, SRL „Cris”, prin intermediul avocatului Victor Brînză, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2015, solicitînd casarea deciziei recurate și a hotărîrii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie remisă pricina la rejudecare.

În motivarea cererii a indicat că atît instanța de fond, cît și instanța de apel a interpretat și aplicat eronat prevederile conținute la art.3 al Legii contenciosului administrativ și la art.220 din Codul Civil.

Susține că la examinarea cauzei, instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au asigurat implicarea în proces și prezența în ședință a reprezentantului Consiliului municipal Chișinău și a Primăriei municipal Chișinău, cauza fiind soluționată în absența participanților la proces. Deși au fost citate, reprezentanții lor în ședință nu s-au prezentat, fiind remise referințe în adresa instanței.

Consideră recurentul că instanțele de judecată ierarhic inferioare au apreciat arbitrar probele prezentate și au formulat concluzii eronate, care au dus la încălcarea drepturilor și intereselor fundamentale ale părților.

Analizînd temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de SRL „Cris” ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII Cod Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) Cod Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de expunerea circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, din Codul de Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurentului în speță evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de judecată, însă argumentele acestuia nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de judecată, care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Cu referire la argumentarea privind examinarea cauzei în lipsa participanților la proces, Colegiul atestă că aceasta este declarativă și formală, în condițiile în care însuși recurentul indică că Consiliul municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău au fost citați, însă au omis să se prezinte, formulând referințe la acțiunea intentată de SRL „Cris”, SRL „Pishemash,, (SRL „Pompe-Com”) și Mihail Gherștoga.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Cris”.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova,

Judecători –

Sveatoslav Moldovan

Oleg Sternioală